

Núria Esponellà

Núria Esponellà (Celrà, 1959) és professora d'ensenyament primari i secundari. Inicia la seva trajectòria literària en la poesia. Ha guanyat el Premi Ciutat de Badalona (2000) amb *El mateix vell amor*, ha estat finalista del Premi Prudenci Bertrana de novel·la (2012) amb *Una dona d'aigua* i guanyadora del 53è premi Prudenci Bertrana de novel·la (2020), per *'Ànima de Tramuntana'*. És una assídua col·laboradora de les biblioteques públiques, ha assistit a molts clubs de lectura per explicar el procés de creació de les seves novel·les. Troba els seus llibres a les biblioteques: <http://dom.cat/zak>

1. Faig aquesta feina perquè...

És la que m'agrada més, per damunt de tot; em permet comunicar amb moltes persones d'una manera especial, conèixer lectors, intercanviar opinions i compartir experiències. Escric des que tinc ús de raó, per plaer i per necessitat d'expressar i d'entendre la vida i les relacions personals, tan complexes! Professionalment m'he dedicat a la docència, també de manera vocacional; per escriure, he renunciat a tenir un sou segur i he hagut de superar molts reptes. Per a mi l'escriptura és un camí de creixement personal, un exercici de fidelitat i de compromís.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

És difícil, gairebé impossible definir-ho amb un sol qualificatiu. En tot cas, puc parlar d'un "estil poètic" que aprofundeix en els detalls i en els personatges; això em diuen els lectors. Intento trobar la paraula justa a l'hora d'expressar sentiments i accions, captar el batec de la vida i descriure a fons tot el que em transmet la natura.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

A la Casa de Cultura de Girona, quan estudiava batxillerat. Em revé la imatge d'una llum groguenca, em veig regirant fitxes als calaixets de l'arxiu, en silenci.

4. Penso que les biblioteques són...

Espais de calma i de coneixement que han aconseguit transformar-se i incorporar les eines tecnològiques al servei dels lectors.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Anna Karenina de Tolstoi, una novel·la increïble: conté tots els matisos dels sentiments humans.

6. Llegir és recomanable per...

Tenir criteri propi i aconseguir ser més lliures i no deixar-nos enganyar ni manipular.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"Per què no vénis a veure'ns més sovint?"

Data de l'entrevista: 2014-02-06